

מה תלכור לזכרו של איתי מרציאנו

בשבת ה-7 באוקטובר, איתי כבר לא היה בתפקיד לוחם, הוא היה סמל, מפקד כיתה בבא"ח צנחנים, ולא היה אמור לרדת ללוחמה ולהיות בקו. בבוקר שבת הוא קיבל הודעת וואטסאפ מאחת הקבוצות, ובה נכתב: 'למי שיש נשק ויכול להגיע לשדרות, שיבוא'. למרות שאיתי לא ישן הרבה לילה קודם, והמדים שלו היו עדיין בכביסה, הוא קיבל החלטה לרדת לשדרות. לקח את המדים שהיו עדיין רטובים, ועזב את הבית. בצהרי שבת איתי כבר עמד בראש חוליה של 3 חיילים שהגנה על אזרחים בכניסה לקיבוץ יד מרדכי. הם ניהלו קרב ארוך עם המחבלים, בסופו נהרג.

אה תלכור

לזכרו של איתי מרציאנו

מילים: גלעד שגב

ואולי אתה עוד ישן,
ולא קמת למלחמה,
ואולי אתה חולם עוד,
ואולי אתה עוד שוכב
כאן במיטה.

החברים שלך
חוזרים לראות אותך
ואתה מחייך
ומאיר את החדר
מבעד לתמונה
עם החיוך גדול הכי
יפה בעולם
עם חיוך שהוא העולם
שלקחת והשארת לנו.
תינוק של אור,
החיים לקחו אותך,
אבל אתה לקחת גם
אותם,
למקום חדש איתך,
ומקווים שתזכור
אותנו,
כי תמיד תהיה אנחנו,
שבוחרים בחיים,
שבוחרים באור,
שרצית עבורנו,
שנרצה תמיד לזכור.

תינוק של אור
מה תזכור?
והנה אתה בן יום
וכבר יודע איך לבחור

ילד של אור
מה תזכור?
מקלחת משותפת,
דגל של מדינה מסוימת,
שיר שניגנת,
משחק ששיחקת,
מספרים יפים,
כשלימדת את עצמך מבלי
לשאול,
שלימדת אותנו, בצניעותך,
באהבתך,
איך הכי קטן, יכול להיות
הכי גדול.

גבר של אור
מה תזכור?
איך עברת מלישון
לרוץ ראשון
עם מדים רטובים, שלא
הספיקו להתייבש,
עם מדים רטובים,
מדמעות שלנו,
כשרצת להציל אנשים.